

Georgian

, 05.

ს ხ ს ლ ი ა ხ ა ხ ი

I'

60850.V

თბილისი

ଲୋକ ପର୍ମାଣୁ ପତ୍ରିକା

କର୍ମଚାରୀ

აკადემიური

„ებ“

აზავი ანბანი

367442

გირგვინ სამეცნიერო
ცოდნები, მასში გადასცემ!
ეგავ შემ მუშა ქვეყნისა...
მარტაშ იქითხე კერ ეს: „ე“.
აბდი

შიგნი 7

გ ს ს ა მ თ ღ ბ ი

თბილისი

Дозв. цензурою. Тифлисъ, 17 Января 1892 г.

სტამბა წიგ. გამომც. ქართველთა ამხანაგობისა

Тип. Груз. Издат. Товарищ.

გამოყანები

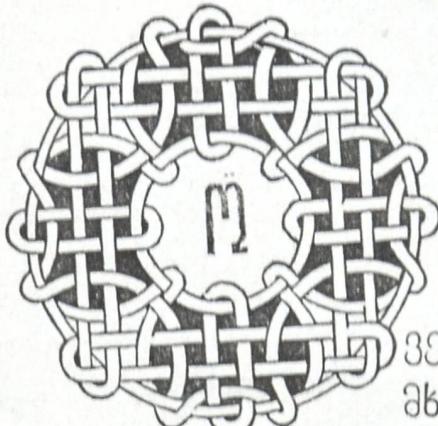
ქტატომარა, მატატომარა,
სახელს რომ გეტყვი,
გვარს მიტომ არა.

ქრთი რამცა, თეთრი რამცა,
თეთრად გადაპენტილამცა;
ვინც ამას ვერ გამოიცნობს,
ცრუც არის და პენტელაცა.

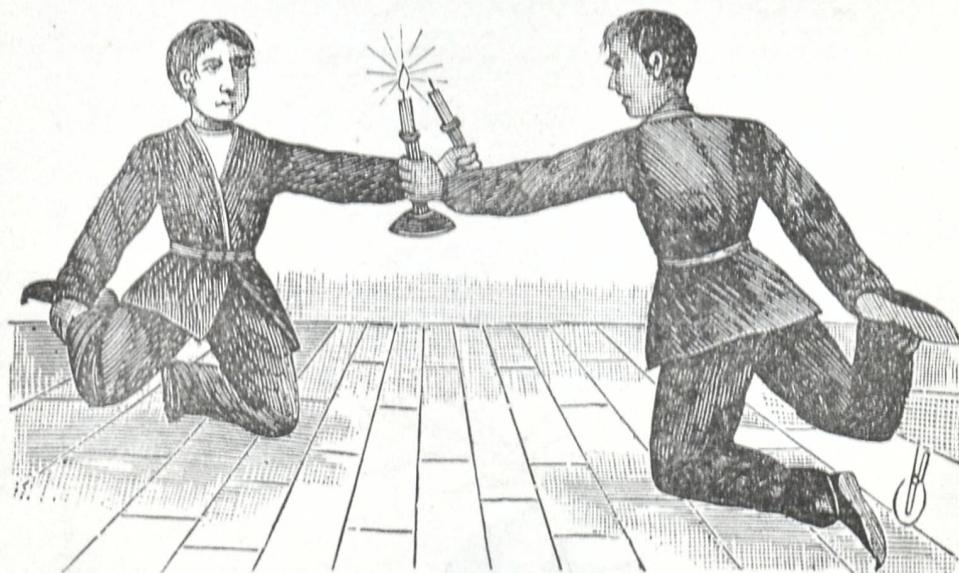
ქიგნით ხომ გული გულია,
გარედგან ქერქი ატლასი;
იმას რომ ჯარი ეხვევა,
მეომარია ათასი.

მნელი ასანთები

რი ყმაწვილი დააჩო-
ქეს იატაკზედ. ორი-
ვენი დანდობილი იყვნენ
მხოლოდ მარცხენა ფე-
ხის მუხლზედ და მარჯვენა ფეხის კოჭზედ კი

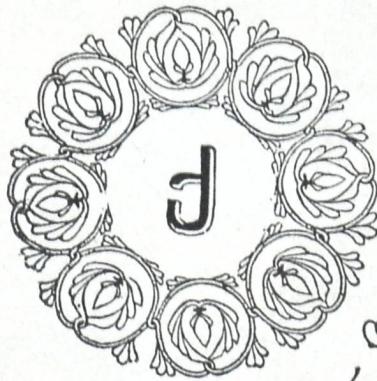
მოჭიდებული ჰქონდათ მარჯვენა ხელი,
რო, ვინიცობაა, მარჯვენა ფეხი იატაკზე

არ დაეკარებინათ. მისცეს მარცხენა ხელ-ში ერთსაცა და მეორესაც თითო სანთე-ლი. ერთისა ანთებული იყო, მეორისა გამქრალი, და უნდა ამ მეორეს იმ პირვე-ლის სანთელზედ თავისიც აენთო. მაგრამ, რამდენიც ყმაწვილები სანთელს სანთელ-თან მიიტანდნენ და, ის იყო, უნდა მოეკი-დებინათ,—ხან ერთი გადაგორდებოდა, ხან მეორე, და ხალხში საშინელი სიცილი ასტყდებოდა ხოლმე.

აბა თქვენ თუ აანთებთ ასე სანთელს?

გამოყანა

ალი და კაცი ერთ ცხენ-
ზედ ისხდნენ და მოდიო-
დნენ. გზად სოფელი გამო-
იარეს. აქ ამ სოფლის ხალხი

მოგროვილიყო და, ქალი და კაცი რო ერთ
ცხენზე მსხდომარენი დაინახეს, დაცინვა და-
უწყეს. ქალმა ეს შეამჩნია და, ახლოს რო
მივიდა, ცხენ-და-ცხენ გადასძახათ: „რას ჰქე-
დავთ დასაძრახისსა, დედი ჩემის დედამთილი
ამ კაცის დედა იყოო!“

რა ნათესაობა ჰქონიათ?

წალმა-უკუღმა

ატამი ითესა, ასეთი იმატა.
ივანე მოშე ნავი.

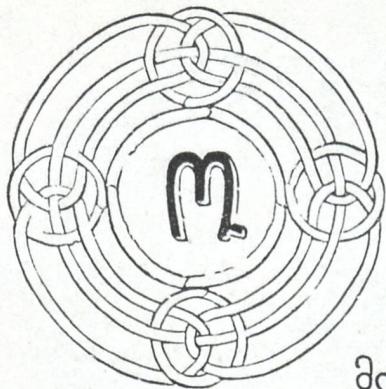

უცნაური თაიგული

აბა კარგა დააცქერდი ამ თაიგულს.
თუმცა შიგ ბევრი სხვა-და-სხვა ყვავილები
არ არის, მაგრამ სამაგიეროდ ამაში ისეთი
საიდუმლო რამ იფარება, რაც არც ერთ ნა-
მდვილ თაიგულში არ მოიპოვება.

აბა, გაიგე, რა არის და რამდენია?

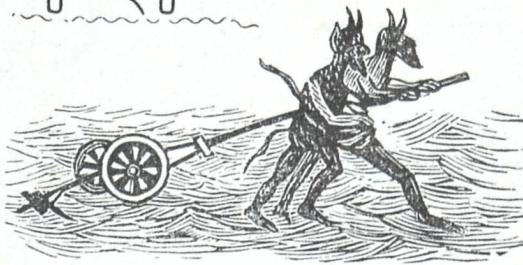
გ მ ა

რი კაცი ქუთაისს მიღიოდა. ამ დროს იქიდვან მეფე ფილიპეს მოურავი მოღიოდა და თან ხელში

ჩაღაც ეჭირა. ერთმა სთქვა: სელიაო; მეორემ უპასუხა,— არა, კანაფიაო.— მაშ კარგი, აი ახლოს მოვა და ვკითხოთო, სთქვეს ორივემ და მოულოდინეს მოურავს. მაგრამ პირდაპირ კითხვა კი არც ერთს არ უნდოდა. მოურავი რო კარგა მოუახლოედათ, მაშინ ერთმა იმათვანმა ასე დაუძახა: „მოურაო! მეფეს ელიან?“ — არა, ბატონო, გაჯანა ფილიპემ თავიო, — გამოსძახათ მოურავმა.

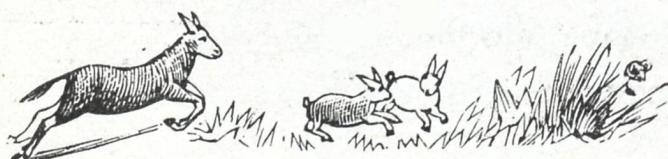
ტკბილი ქაუშია. — ჯერ ექვები გაიარე. აქეთ თორე ეწყინება. — ფარს დანით ვერას ავნებ. — საღ არის აბა ქართული სახელები? — მელიანიამ დაფარულად სახლში ქადა მიიტანა.

შეიძლება?

სანთლის გუთანს ავაშენებ,
შიგ შევაბამ უღელ დევსა;

ზღვაში ვხნავ და ზღვაში ვთესავ,
მშრალზე ვინაღირებ თევზსა;
ყინულზე კალოს გავლეწავ,
მორევშია ჩავყრი ბზესა;

ჭინჭველას გოდორს ავკიდებ,
კამბეჩებს დავუყრი თხლესა;
ჯორს კურდლელს გამოვუყენებ,
აქლებს ვაჭერინებ მწყერსა.

გ ა მ ო წ ა ნ ე ბ ი

ტრთი რამე სულიერი
მინდორს დადის მწყერივითა,
შეშა დააჭვს, ცეცხლსა უფრთხის,
მკრთალი არის ქალივითა;
მე მინახავს თავადები,
ღაჰყვებოდნენ ყმანივითა.

გავი შამჩეში მეფისა,
მაღლა ამღები ფეხისა;
ლაგამს ვერავინ აუგდებს,
კაცი ამ ჩვენი ქვეყნისა.

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ର

ଲମ୍ବ 1

ଜ ପାନ

ଧର୍ମ ପ

ଶ ଦରମ

ଫରି ପ

ଶରି ପ

ମ ଇଶ

ଦାର୍ଯ୍ୟ ପା

ଫି ନାମଚ

ଶତ ଫଳ

ଶ ନେଲ

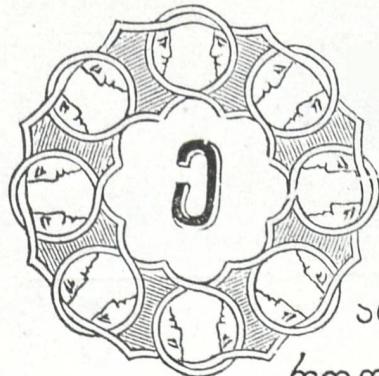
ଶି ପ ଇ

ଶ 100

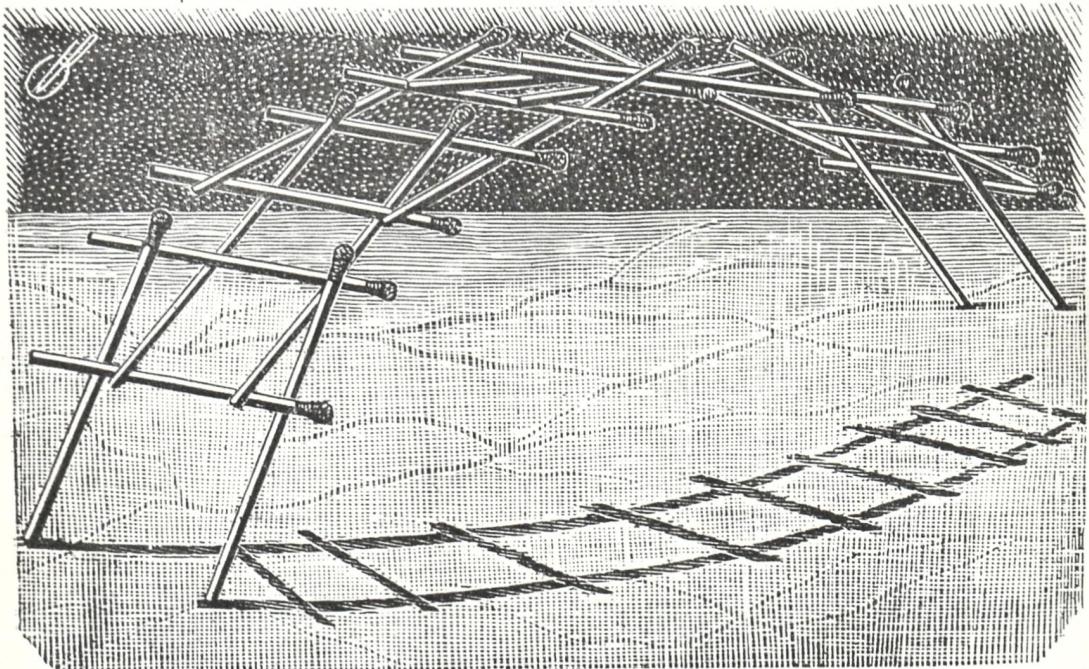
100 ଫଳ

ଶି ପ

ვანების ხიდი

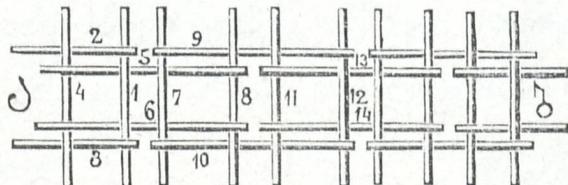

რთხელ ააშენეს ერთი ხიდი. შეხედულობით ხიდს არა უჭირდა-რა, მაგრამ, როდესაც ხალხი ზედ შედგა, ხიდი ჩატყდა და ხალხი თან ჩაიტანა. აქედგან

ამ ჩვენ ხიდსაც იმის სახელი დაერქვა: შესახედავად ამასაც არა უჭირს-რა, მაგრამ სანდობი-კი არც ეს არის.

აი გეგმაც ჩვენი ხილისა: უყურე და
ისე აკეთე. დადე ჯერ მაგიდაზე წკირა

№ 1, დაადე ზედ თავები წკირებისა № 2
და № 3; გასდე ამათზე გარდიგარდმო წკი-
რა № 4; ასწიე მერე ფრთხილად № 1 და
შეუწყე ქვეშ № 5 და № 6; გასდე გარდი-
გარდმო ამათ ზემოდგან № 7 და თავებ
ქვეშაც შეუგორე № 8; ასწიე მერე სიფრ-
თხილით ეს წკირა, № 8, და შეუწყე ქვეშ
№ 9 და 10 ისე, რომ შუა წელზედ მოექ-
ცეს ამათ № 8 და თავები-კი შეწყობილი
ჰქონდეთ № 7-ზედ. მიჰყე მერე სულ ამ
რიგობით და აკეთე—რა სიგრძისაც გინდა.
მხოლოდ დიდი სიფრთხილეა საჭირო, თო-
რე ვანჭის ხილივით ესეც ერთბამად იგრია-
ლებს და ჩაიფუშება.

ს ა წ ე რ ი

მიუმატეთ თავში ამ სიტყვებს სათითაოდ
შემდეგი ასოები და დასწერეთ რა გამოვა:

არი—ბ, ღ, ზ, კ, ლ, ნ, ს, ტ, ფ, ქ, ღ, შ, ხ, ჯ.

აღი—ბ, ვ, ლ, მ, ნ, ს, ტ, ქ, შ, ც, ძ, ჭ, ხ.

ერი—ბ, გ, ს, ფ, ქ, ღ, ც, ჭ, ჯ.

ეღი—ბ, ვ, ლ, ნ, ს, ყ, ც, ძ, წ, ხ.

ირი—ვ, კ, ნ, პ, ს, ჩ, ძ, ჭ.

იღი—მ, ც, ფ, ღ, ძ, წ, ხ.

ირი—გ, ლ, მ, ქ, ღ, შ, ჭ, ჯ.

ორი—ბ, ღ, ზ, მ, მ, ს, ტ, ც.

ური—მ, პ, ფ, ყ, შ, ც, ჭ.

უღი—გ, ლ, მ, ს, ფ, ჩ, ც, წ.

ინა—ბ, ვ, თ, მ, პ, ფ, შ, წ.

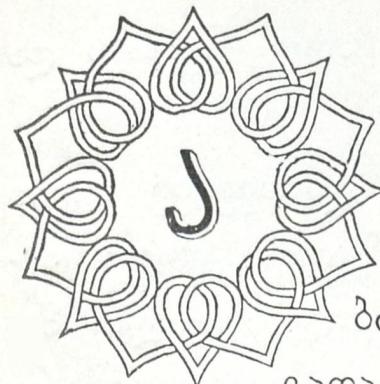
ომი—გ, ლ, რ, ტ, ღ, ც.

აღა—გ, კ, ლ, მ, ს, ქ, ღ, ჩ, ძ, ჭ.

ეღა—გ, ღ, ლ, ზ, თ, კ, მ, ნ, წ.

მოხარისე წკირდ

იღე ერთი წკირა, გადატეხე ჭედ შუაზე დადე ბოთლის პირზე. მხოლოდ გადატეხაში ყველა ძაფები არ დააწყვეტო. დაადე მერე ზევიდგან უზალ-

თუნიანი ან თეთრი სამშაურიანი და აბა ისე ჩავდე ბოთლში ევ ფული, რო ხელი

არ ახლო არც ბოთლს, არც წყირას და
არც ფულს?

გავიჭირდა ძალიან? დაისველე თითი
წყალში და დააწინწკლე წყირას ერთი წვე-
თი წყალი ზედ იმ გადატეხილ ადგილს. მა-
შინ ის ძაფები, რაც-კი დაწყვეტილი არა
ჰქონდა, სისველისაგან გაიჟენთება, გაიშ-
ლება, გაჰშლის თითონ წყირასაც და ფუ-
ლიც, რაკი ძირი გამოეცლება, ბოთლში
წყარანს მოიღებს.

ს ა წ ე რ ი

მიუმატეთ ამ სიტყვებს თავში შემდეგი
ორ-ორი ასო:

არი — გვ, ოთ, ოლ, კვ, მხ, ქზ, ღვ,
ცვ, ძმ, ჯვ.

აღრი — ალ, ბრ, ეკ, ოვ, კვ, მხ, რძ, უფ,
ძვ, წყ, ხმ, რკ.

ელი — აბ, გვ, ქს, მგ, უღ, ქვ, ყვ, წნ, ბნ,
გძ, ოხ, მთ, სქ, ცხ, ძვ, ძნ, ჭრ, ხმ.

იღი — თხ, კბ, მტ, შვ, ცვ, გრ, თბ, თლ,
რბ, ულ, ყრ, ჭრ.

ირი — გმ, გზ, მწ, უბ, ჩხ, ძვ, წკ, ხუ.

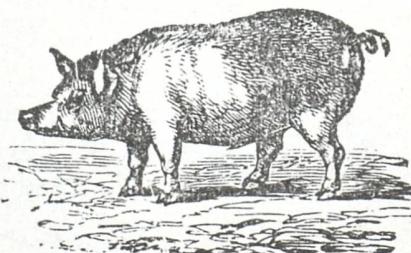
ოღი — ბრ, გნ, მჟ, რგ, ობ, ოლ.

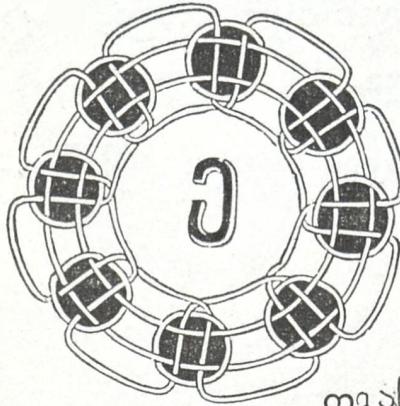
გ ა მო ყ ა ნ ა

ერთი რამ ტურფად ნაზარდი
ფეხს შეიღებავს ინითა,
არცა სჭამს მარილიანსა,
არც დაითვრება ლვინითა;
ვინც წიგნი იცის, მიჰევდება:
ქან, ონ, რაე და ინითა...

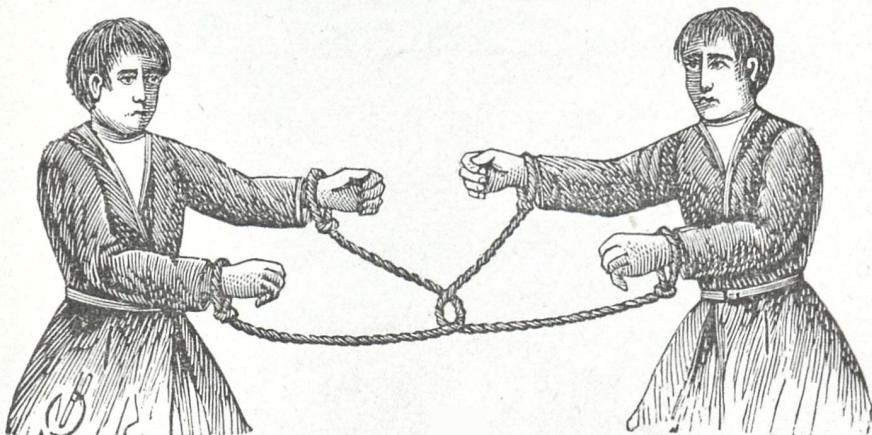
ერთი რამე სულიერი
დაიარების ჩოჩეითა,
ფეხებში ბორკილს გაიყრის,
შეიღებს დაარჩენს ბლოჭითა;
თუ შენ ამას გამოიცნობ,
ხეალ გავისხნილებ გოჭითა.

სილქი შეგირდები

რთ მასწავლებელს ორი
ცელქი მოსწავლე ჰყა-
ნდა. მასწავლებელს იმა-
თვან თავი ჰქონდა მობე-
ზრებული და, რო ვეღარა გააწყო-რა,

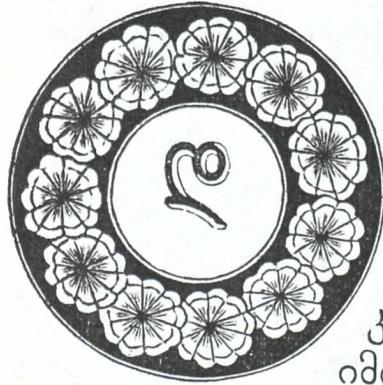
გადააძა ერთმანეთზე თოკებით, როგორც
აქა გვაქვს ნაჩვენები, და ისე დაყარა.

მაგრამ სანამ მასწავლებელი უკან მოტ-
რიალდებოდა, ყმაწვილები გათავთავადე-
ბულიყვნენ. მოვიდა მასწავლებელი, და-
თვალიერა: არც გაჭრილი იყო თოკი, არც
გახსნილი და გაუკვირდა.

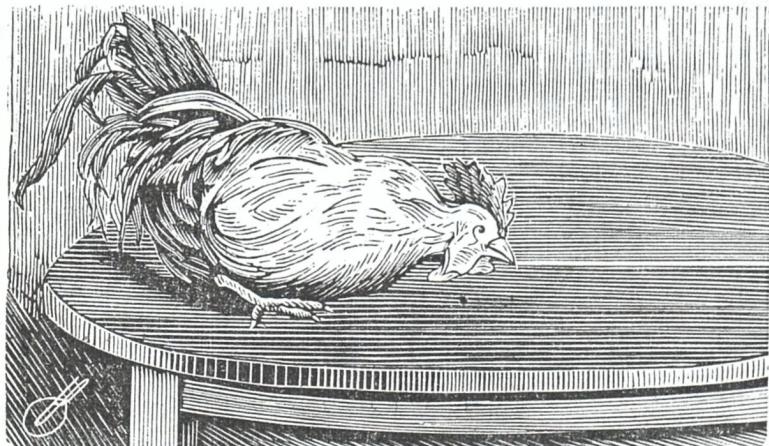
როგორ გაითავთავადეს თავი ყმაწვი-
ლებმა?

მამლის გაშცერება

ასეი მამალი შავს მაგიდა-
ზე, დაადებინე ზედ ნის-
კარტი, აიღე ცარცი და
იმისი ნისკარტიდგან დაწყე-
ბული გაიყვანე მაგიდაზე სწორე ხაზი. თან კი
ჯიჯლიბო უნდა ჰქონდეს აწეული, რო ხაზს

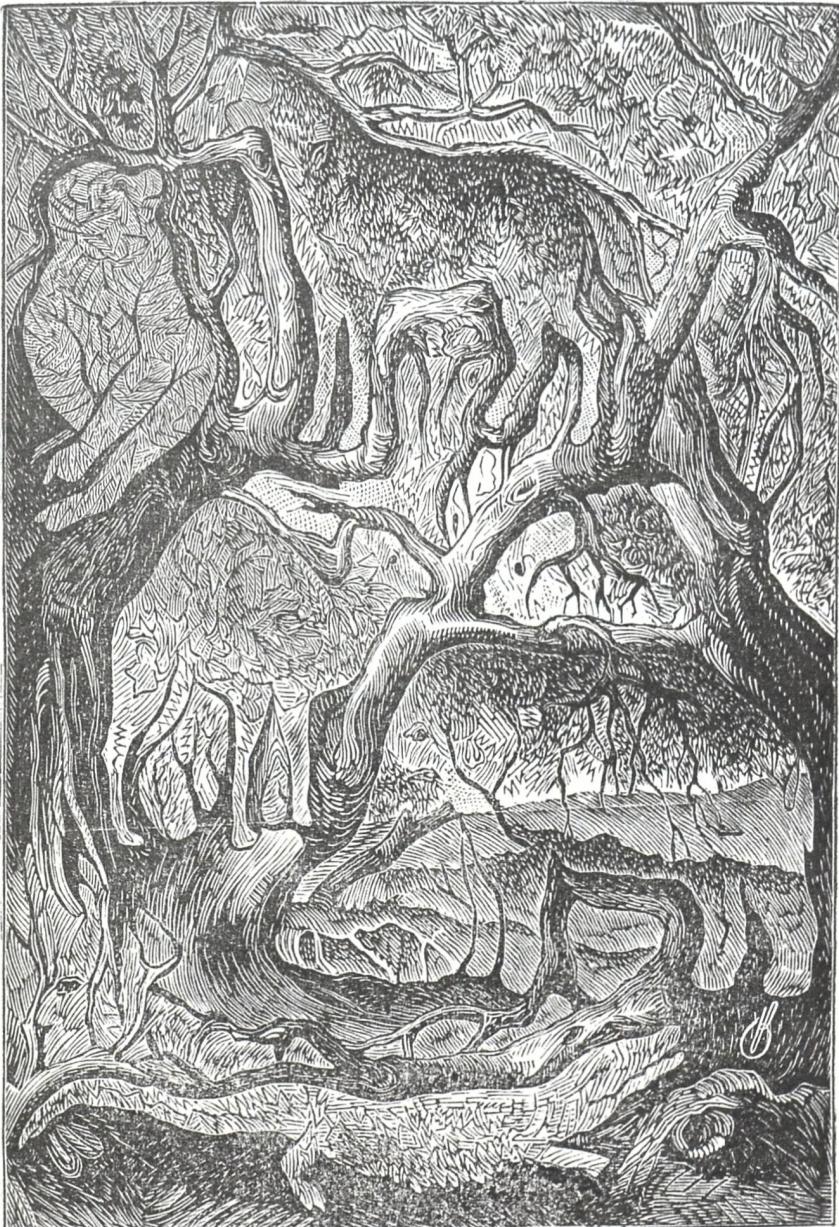
თვალი კარგა გააყოლოს. სანამ შენ ერთი
არშინის სიგრძეზე ხაზს გაავლებდე, მამალი
სრულიად გაშტერებული იქმნება და, ხელიც
რო აუშვა, ისე გაშეშებული დარჩება.

მოჯადო ებული ტყე

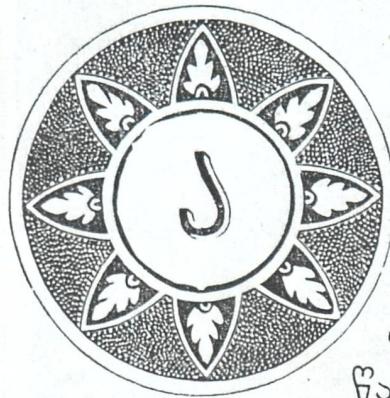

მას წინად ერთ ტყეში
ვიყავ. ტყე იყო მშვენიე-
რი: რა ხეს, რა ბალახს
იტყოდა კაცი, რომ იქ არა
ყოფილიყო. ხეებს სულ რაღაც მახინჯი ტო-
ტები და ლეროები ჰქონდა; უოთოლი ხო,
ისეთი ფოთოლი ესხა, რო მე ჩემს დღეში
არსად მინახავს. აქეთ-იქიდგან მოისმოდა
სხვა და სხვა გვარი ხმა ცხოველებისა, მაგრამ
თითონ ცხოველი კი არსადა სჩანდა, მოძრა-
ობა არსად იყო—ფოთოლიც კი არ იჩე-
ოდა. მივიარ-მოვიარე იქაურობა, დავათვა-
ლიერე და მივხედი, რომ ეს ტყე მოჯადოე-
ბული უნდა ყოფილიყო. გული შემიშინდა
და გამოვეჩარე, მაგრამ სურათის გადაღება
მაინც მოვასწარ. აი იმისი სურათიც.
ეცადე, ეგების ჯადო როგორმე დაარღვიო

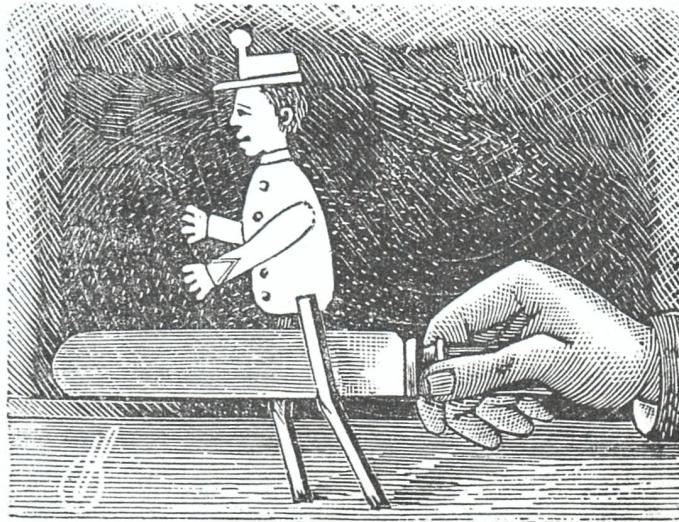
და ცხოველები გაანთავისუფლო. მცირედი
მოთმინება, გულის ყურით დათვალიერება
და ჯადო თავის თავად დაირღვევა.

უნებური მოძრაობა

იღე თრი წკირა. ერთს
ცოტად თავი გაუჰქე, მე-
ორეს თავი სოლსავით
წაუთალე და ერთმანეთში
გასჭიდე. მიჯექ მერე მაგიდასთან, დაიჭი

ხელში ბრტყელი დანა და დაჭი მაგრა
მკლავი მაგიდას. დანას უნდა პირი ზევითა

ჰერონდეს, ყუა ქვევით. შესვი მერე დანის
პირზე ის ორკაპი წკირა და ხელი იმ
სიმაღლეზე გეჭიროს, რო წკირას ფეხები
ოდნავ ეხებოდეს მაგიდას. უყურე, უყუ-
რე—წკირა თავისთავად დადის!

გამოსჭერ ეხლა, თუ გინდა, სქელი
ქალალდის სალდათი, დაუხატე ზედ ცხვი-
რი, პირი და თვალები. ჩაურჭე იმ ორკაპ
წკირას, მოუკაკვე თანაც ფეხები და დრო
გაატარებინე შენს პატარა ძმას.

გამოყანები

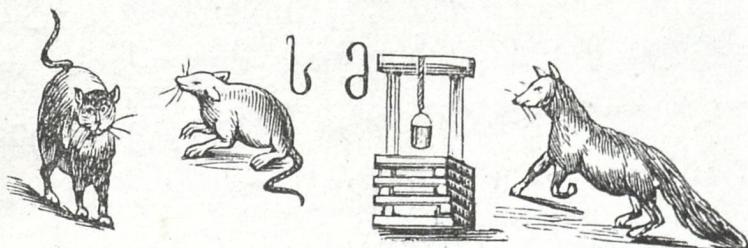
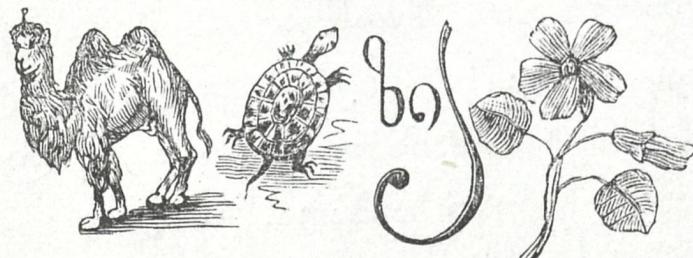
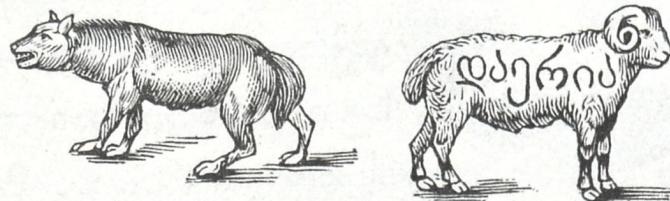
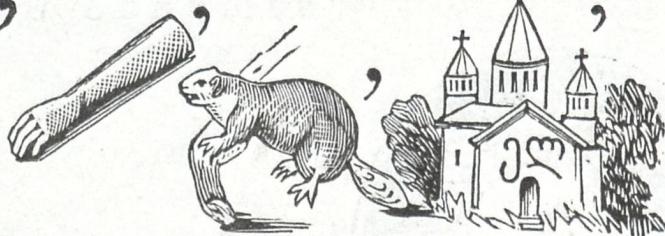
ლელასა შვილი მოვტაცე,
სხვას მიეაბარე ეულსა;
შევკარ და შევახოჭიჭე,
თავიც შევუკარ სნეულსა;
ვინც ნახა, ყველა ჰკვირობდა:
ეს რა უქმნია წყეულსა!

ერთი რამ არის ასეთი,
უმიწოდ გაიზრდებისო,
მოხენა, მომკა და მოლეწვა,
არც ერთი მოუნდებისო,
და იგი ყოველ წელიწადს
ძირით ამოიფხვრებისო.

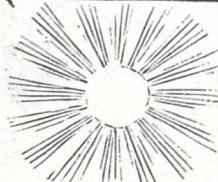

რებუსები

I'

დარბის

ამოწანა

რომა კაცმა თუმნის სა-
ვაჭრო იყიდა და ოცდა-
ხუთ მანათიანი ქალალ-
ლის ფული მისცა. მეღუ-
ქნეს ხურდა არა ჰქონდა და ბიჭი მეზო-
ბელთან აფრინა. ბიჭმა ფული მოიტანა
და თხუთმეტი მანათი ხურდა მყიდველს
პირდაპირ ხელში ჩაბარა. როდესაც მუშ-
ტარი წავიდა, მოვარდა გადაფითრებული
მეზობელი და შესჩივლა მეღუქნეს, რო
ფული ყალბი გამოდგაო. მეღუქნე პატიო-
სანი კაცი იყო და მეზობელს კარგი ოც-
დახუთ მანათიანი მისცა.

რამდენი წავო მეღუქნემ?

სამშობლოს ვეტრფი

ააკეთებინე ერთი პატარა
კოლოფი ისე, როგორც ჩა-
ეწყოს 16 ტოლტოლი
ოთხკუთხი ხის ნაჭერი. აი,
როგორც აქა გვაქვს ნაჩვენები. თითო ოთხ-

ი	ვ	რ	ბ
ე	ვ	ს	ღ
ლ	ბ	ღ	ე
ა	ა	ს	

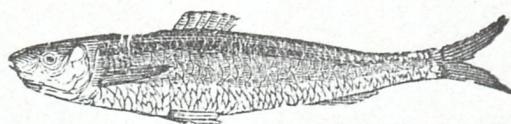
კუთხს დასვი ზედ თითო ასო. თხუთმეტ

ოთხ-კუთხს წააწერ სულ შემდევ 15 ასოს:
ი, ფ, რ, ტ, ე, ვ, ს, ო, ლ, ბ, ო, შ, მ, ა, ს,
და მეთექვსმეტე ოთხკუთხს-კი სრულიად მოა-
შორებ, საჭირო არ არის. მერე მიჰყე და
ისეთის წყობით დაალაგე, რო ამ ასოებისა
შესდგეს სიტყვები: „სამშობლოს ვეტრფი“,
შხოლოდ დალაგების დროს არც ერთი ოთხ-
კუთხი კოლოფიდგან არ ამოიღო, შიგვე
მისწივ-მოსწივე და ისე უცვალე ხოლმე
ადგილი.

ა ღ ს ნ ა

- გამოცანებისა, რებუსებისა და ამოცანებისა
- 3 გვ.—ტომარა, ცა, წაბლი.
- 6 გვ.—მამა-შეილი.
- 7 გვ.—სამი შავი სახეა და შეიდიც თეთრი.
- 10 გვ.—ირემი, რწყილი.
- 18 გვ.—ქორი, ობობა.
- 23 გვ.—მაიმუნი, ცხენი, აქლემი, სპილო,
ნიანგი (ხვითქი).
- 26 გვ.—ნამყენი, ირმის ჩახა.
- 27 გვ.—ერთხელ წაველ საყდარშია; აქ-
ლემი კუზიანია; მგელი ცხვარში
დაერია; კატა თავვის მჭამელია;
თავშიშველი მზეზე დარბის.
- 28 გვ.—სამ თუმან ნახევარი.

37

5949

ვლ. აღნიაშვილის მიერ

ხელმძღვანელოები:

- 1) „ან“, წერა-კითხვა 10 კ.
- 2) „ბან“, წვრილი ხალხური ლექსები . . . 10 კ.
- 3) „გან“, წვრილი ხალხური ამბები . . . 10 კ.
- 4) „დონ“, წვრილი ხალხური ამბებივე . . . 10 კ.
- 5) „ენ“, გასართობი 10 კ.
- 6) უბის ლექსიკონი 30 კ.
- 7) ხალხური ზღაპრები წიგნი I, გამოცემა
„ქართველთა ამხანაგობისა“ 40 კ.
- 8) „Первый шагъ“ въ изученіи гру-
зинскаго языка, გამოცემა „ცენტრა-
ლური წიგნის მაღაზიისა“ 30 კ.

—οσა—

დამზადებულია და ამ ცოტას ხანში დაიბეჭდება:
„ვინ“, „ზენ“, „თან“, „ინ“, „კან“, — პირველ-და-
წყებითი ცნობები: მინერალოგიიდგან, ბოტანიკი-
დგან და ზოოლოგიიდგან.

